

Μία Θαυμαστή Επέμβαση του Αγ. Νεκτάριου στην Κορέα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κυριακή πρωί. Ο ιερός ναός του Αγίου Νικολάου στη Σεούλ μοιάζει να «λάμπει» λουσμένος στις ανταύγιες αυτού του ηλιόλουστου φθινοπωρινού πρωινού. Ο θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ζήλων κ. Σωτήριος, και άλλοι δύο ιερείς -ο π. Αντώνιος Woo και ο π. Αμβρόσιος Ζωγράφος- βρίσκονται ήδη στο ναό και προσκομίζουν. Ο Αναγνώστης διαβάζει την Α' Ώρα.

Μετά το άναμα του κεριού στο μανουάλι του νάρθηκα, κατευθύνομαι προς την θαυματουργή, παλαιά ρωσική εικόνα Της Παναγίας που βρίσκεται αριστερά του Τέμπλου. Γονατίζω, προσκυνώ τη χάρη Της και Της ανοίγω διάπλατα την καρδιά μου. Σήμερα το πρωί νιώθω μια ανεξήγητα μεγάλη κι ασυγκράτητη χαρά να πλημμυρίζει την ύπαρξή μου. Την παρακαλώ, την ευχαριστώ...

Καθώς απομακρύνομαι από την εικόνα Της Παναγίας, διαπιστώνω πως μέσα στο ναό κάνει κρύο. Αποφασίζω να πάω στο δωμάτιό μου για να φορέσω μια πιο ζεστή ζακέτα. Έτσι, βγαίνω από το ναό. Μόλις όμως βρέθηκα στην άκρη του πλατύσκαλου ένιωσα κάτι σαν σπρώξιμο, παραπάτησα και άρχισα να κατεβαίνω με κουλουριασμένο το σώμα ένα -ένα τα σκαλιά της εκκλησίας. Όταν έφτασα στο τελευταίο σκαλί, το σώμα μου είχε πάρει το σχήμα του σαλιγγαριού. Στην προσπάθειά μου να σηκωθώ -δεν υπήρχε κανείς στην αυλή εκείνη την ώρα-ένιωσα πολύ δυνατούς πόνους στη βάση του αυχένα και στο κέντρο της σπονδυλικής στήλης. Σιγά - σιγά και με προσεκτικές κινήσεις έπιασα με τά δυο χέρια το κεφάλι

μου για να το στηρίξω και σηκώθηκα. Με δυσκολία κατευθύνθηκα στον ξενώνα που βρίσκεται δίπλα από το ναό για να ζητήσω βοήθεια από δυο Ελληνίδες, οι οποίες τις μέρες εκείνες συνέπεσε να βρίσκονται στο Ιεραποστολικό κέντρο, την κ. Μαρία Γιαννούδη από την Αυστραλία και την αγιογράφο κόρη της, Δωροθέα. Τρόμαξαν όταν με είδαν. Τους εξήγησα τι είχε συμβεί. Με έβαλαν να καθίσω σε μια καρέκλα. Η κ. Μαρία μου κρατούσε ακίνητο το κεφάλι, ενώ η Δώρα έτρεξε για να ζητήσει βοήθεια.

Σε λίγο καταφθάνει η Δώρα με τον Κορεάτη θεολόγο Γιοχάν Πάρκ οι οποίοι κάνουν ό,τι μπορούν για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση. Τους παρακάλεσα να μη πουν τίποτε στο θεοφιλέστατο και στους ιερείς για να μη δημιουργηθεί κανένα πρόβλημα την ώρα της Θείας Λατρείας. Όμως διαπίστωσα πως ήταν ήδη αργά. Είχαν κιόλας ενημερωθεί, και είχαν δώσει εντολή να κληθεί ασθενοφόρο για μεταφορά μου σε νοσοκομείο. Όταν μετά από λίγη ώρα ήρθε το ασθενοφόρο, οι τραυματιοφορείς μου ακινητοποίησαν το σώμα, από το κεφάλι μέχρι τη μέση, με ένα ειδικό ορθοπεδικό γιλέκο και κολλάρο και με μετέφεραν στο πιο κοντινό νοσοκομείο της Σεούλ, το «St. Francis», του Πανεπιστημίου «YONSEI». Κατά τη διάρκεια της διαδρομής πονούσα αφόρητα και προσευχόμουν στον άγιο Νεκτάριο ζητώντας τη βοήθειά του. Στο ασθενοφόρο μαζί μου βρισκόταν η κ. Μαρία, η Δώρα, ο Γιοχάν και μια Ρουμάνα οδοντίατρος, η Άνκα, η οποία κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στη Σεούλ. Τελικά φτάσαμε στο νοσοκομείο και με πήγαν στα έκτακτα περιστατικά όπου και με παρέλαβαν οι γιατροί. Μετά από τη συμπλήρωση των προσωπικών μου στοιχείων με μετέφεραν στον ειδικό θάλαμο για digital ακτινογραφίες. Όταν ολοκληρώθηκε η διαδικασία των εξετάσεων, με πήγαν με το φορείο σε μια αίθουσα με πολλούς ασθενείς και περιμέναμε τα αποτελέσματα. Καθώς περνούσε η ώρα, ένιωθα την πλάτη, τά πόδια και το αριστερό μου χέρι μουδιασμένα.

Μετά από λίγη ώρα, ήρθε ένας νευροχειρουργός, ο οποίος μου είπε πως οι εξετάσεις έδειχναν ότι έχω τραυματισθεί στον αυχένα και στη σπονδυλική στήλη και θα χρειασθώ εγχείρηση. Όταν άκουσα τη διάγνωση με έπιασε ένα βουβό κλάμα και αμέσως έτρεξα νοερώς στο μοναστήρι του αγίου Νεκταρίου στην Αίγινα και έπεσα γονατιστή μπροστά στα ιερά λείψανά του παρακαλώντας τον να αποτρέψει την εγχείρηση γιατί κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε μεγάλη ανωμαλία στην εδώ ιεραποστολή, κι αυτό δεν θα το άντεχα.

Έμεινα πολύ ώρα μόνη, ακινητοποιημένη στο φορείο, έχοντας την οδοντίατρο δίπλα μου, η οποία μου μετέφραζε από τα κορεάτικα τι έλεγαν οι γιατροί και οι νοσοκόμες. Στην προσπάθειά της να με παρηγορήσει μου έλεγε πως όταν χειρουργηθώ θα έρχεται να με βλέπει καθημερινά, διότι έκανε πρακτική εξάσκηση

σ' αυτό το νοσοκομείο. (Στο σημείο αυτό θέλω να αναφέρω το γεγονός ότι η Κορεάτισσα νοσοκόμα που με είχε αναλάβει, ονόματι Kim Young, μιλούσε αγγλικά και με εξυπηρετούσε με πολλή στοργή και αγάπη. Βλέποντάς με να κάνω το σημείο του σταυρού και να προσεύχομαι, με ρώτησε από που είμαι. Όταν της είπα από την Ελλάδα, χάρηκε και μου ανέφερε πως ήταν κι αυτή Χριστιανή και πως τον περασμένο χρόνο είχε επισκεφθεί την Ελλάδα και είχε προσευχηθεί σε πολλά από τα μικρά εκκλησάκια της Αθήνας, τα οποία την είχαν πολύ εντυπωσιάσει!).

Στο μεταξύ συνέχιζα να προσεύχομαι στον άγιο Νεκτάριο για να επέμβει εκείνος και να αποτρέψει την εγχείρηση. Ξαφνικά, μέσα από τις οπές του τεράστιου κολλάρου που φορούσα, και καθώς ήμουν οριζοντιοποιημένη με τον ορθοπεδικό εξοπλισμό στο φορείο, βλέπω κάποιον κληρικό στο δεξιό διάδρομο να έρχεται τρέχοντας προς το μέρος που βρισκόμουν αλλά μετά έχασα την οπτική επαφή μαζί του. Είδα πολύ καθαρά τα ράσα του, αλλά δεν είδα το πρόσωπό του. Σκέφθηκα πως, καθώς η θεία Λειτουργία είχε ήδη τελειώσει στον άγιο Νικόλαο, κάποιος από τους ιερείς ήρθε να με επισκεφθεί. Όμως, πριν προλάβω να ολοκληρώσω τη σκέψη μου, αρχίζω να νιώθω τα χέρια κάποιου, τον οποίον δεν μπορούσα να δώ γιατί υπήρχε κουρτίνα σ' εκείνη την πλευρά του φορείου, να μου κάνει πολύ γρήγορο και δυνατό μασσάζ και στα δύο πόδια συγχρόνως! Αμέσως αισθάνθηκα ανακούφιση και τους δυνατούς πόνους να υποχωρούν. Επειδή όμως δεν ήξερα ποιος μου έκανε το μασσάζ και απορώνταε γιατί η οδοντίατρος δεν μου ανέφερε τίποτε σχετικά μ' αυτό, την ρωτάω στα αγγλικά: «Who is touching my feet?» (Ποιός αγγίζει τα πόδια μου;). Κι εκείνη μου απαντά: «Nobody. There is nobody here. It's only you and me». (Κανείς. Δεν είναι κανείς εδώ. Είμαστε μόνο εσύ κι εγώ). Κατά τη διάρκεια αυτού του σύντομου διαλόγου, εγώ εξακολουθούσα να αισθάνομαι το μασσάζ στα πόδια μου. Όμως, αμέσως μετά άρχισε να μειώνεται η έντασή του μέχρι που σταμάτησε. Ήμουν έκπληκτη κι απορημένη, όμως δεν είπα τίποτε. Κατάλαβα πως κάτι το υπερφυσικό είχε συμβεί και συγκινημένη συνέχιζα ενδόμυχα και μετά πολλών δακρύων την προσευχή.

Μετά από περίπου δύο ώρες ήρθαν και με πήραν με το φορείο για να μου κάνουν νέες ακτινογραφίες και αξονική τομογραφία. Όταν τελείωσα και με αυτές τις εξετάσεις, με έφεραν πάλι πίσω στο θάλαμο με τους ασθενείς. Μας είπαν να περιμένουμε για τα αποτελέσματα. Αφού είχε περάσει μία και πλέον ώρα, ήρθε και πάλι ο νευροχειρουργός που με είχε επισκεφθεί το πρωί και μου ανακοίνωσε πως οι νέες εξετάσεις δεν δείχνουν τίποτε το σοβαρό. Επίσης μου ανέφερε πως ακόμα και η κύρτωση από τη σκολίωση που είχαν δείξει οι πρώτες ακτινογραφίες είχε υποχωρήσει και ότι η σπονδυλική στήλη στο συγκεκριμένο σημείο είχε ισιώσει! «Μπορείτε να πάτε σπίτι σας», μου είπε, «αλλά να ξανάρθετε την ερχόμενη εβδομάδα για νέες εξετάσεις έτσι ώστε να δούμε πως θα εξελιχθεί η κατάστασή

σας. Μου έδωσε και μια σακκούλα με 60 χάπια και μου συνέστησε να παίρνω 3Χ3 φορές την ημέρα, δηλαδή 9 χάπια συνολικά την ημέρα.

Πετώντας από τη χαρά μου και με τη βοήθεια των γνωστών μου προσώπων έβγαλα το ορθοπεδικό γιλέκο και φορώντας μόνο το κολλάρο σηκώθηκα από το φορείο. Μπορούσα να σταθώ όρθια! Η χαρά και η συγκίνησή μου δεν περιγράφονται. Για λόγους προληπτικούς με πήγαν με καροτσάκι μέχρι την αυλή του νοσοκομείου όπου περίμενε το αυτοκίνητο της ιεραποστολής και με έφερε πίσω στη βάση μου. Οι πόνοι είχαν κατά πολύ μειωθεί.

Όταν αργότερα ανέφερα σ' έναν κληρικό της Ιεραποστολής τι είχε συμβεί στο νοσοκομείο με το μασσάζ, προς μεγάλη μου έκπληξη τον ακούω να μου λέει φανερά συγκινημένος: «Όταν κατά τη διάρκεια της Προσκομιδής μάθαμε το περιστατικό, προσευχήθηκα στον άγιο Νεκτάριο και του είπα: Άγιέ μου τρέξε στο νοσοκομείο, μια κι εμείς δεν μπορούμε να της προσφέρουμε καμμιά βοήθεια»!

Τότε πλέον βεβαιώθηκα ότι αυτός που ήρθε τρέχοντας στο θάλαμο ήταν ο άγιος Νεκτάριος! Ο Άγιός μας θαυματουργικά είχε αποτρέψει την εγχείρηση και ποιος ξέρει και τι άλλες δυσάρεστες και επώδυνες εξελίξεις...

Αυτή είναι η δεύτερη γνωστή θαυματουργική επέμβαση του αγίου Νεκταρίου στην Κορέα από τότε που τα άγια Λείψανά του εστάλησαν από την Ιερά Μονή της Αίγινας ως ευλογία στην εν Κορέα Ορθόδοξη Ιεραποστολή.

Η νοσοκομειακή σακκούλα με τα 60 χάπια εξακολουθεί να βρίσκεται ανέγγιχτη στο συρτάρι μου, αδιάψευστος μάρτυρας του θαύματος. Δεν πήρα ούτε ένα χάπι. Ούτε και στο νοσοκομείο ξαναπήγα. Με τη βοήθεια του αγίου μας Νεκταρίου έγινα εντελώς καλά χωρίς καμία ιατρική βοήθεια. Δοξάζω τον Τριαδικό μας Θεό, την Παναγία μας και τον άγιο Νεκτάριο γι' αυτή την τόσο μεγάλη αντίληψη και βοήθειά Του προς εμένα την τόσο μικρή και ανάξια.

A.Δ.Κ

Πηγή: «Πάντα τα έθνη» τ.88